

10 års-reunion

Du kommer inn i et fint pyntet rom. Der er langbord med hvite duker, og pynt og lys på bordet. Der er ballonger i taket og et stort banner på veggen, «10A/B/C/D 10 år» står det der.

Fra mobbeombodet i Malvik ([Facebook](#)):

Det har nå gått 10 år siden dere var ferdig på *namn* ungdomsskole. Det er året dere fyller 26 år. Dere har gjennomført videregående skole og forhåpentligvis hatt en knallfin russefeiring. Noen har studert og noen studerer kanskje enda. Noen har flyttet til Oslo, Trondhjem eller Bergen. Noen har fått en spennende drømmejobb, og noen har startet eget firma. Mange endte opp med kontorjobb, selv om de aldri hadde trodd det. Flere har blitt lærere. Noen har giftet seg og enda flere har fått barn. Noen få av dere synes livet er en dans på roser. De fleste har opplevd at det kan være skikkelig kjipt innimellom. Noen har holdt kontakten med hverandre og noen har den samme bestevennen som i dag. De fleste har knyttet nye kontakter og fått et nettverk med venner som setter pris på dere akkurat som dere er.

Og så møtes dere til reunion, alle som sitter i dette rommet. Dere er 26 år gamle, men når dere som gruppe møtes igjen er dere klasse 10A/B/C/D. Da skal dere mimre om de årene dere hadde her. Dere møtes igjen og vil tenke: «Der er han som var så glad i fotball og som det var stas å komme på lag med i gymmen. Der er hun som ikke var fornøyd med mindre hun fikk 5, eller aller helst 6, på prøven. Der er han som alltid var så glad og som fikk meg til å smile. Der er hun jeg var forelsket i, men som jeg aldri turte å snakke med. Der er han som hadde det fineste smilet jeg kunne tenke meg, og som ga meg mitt første kyss. Der er han som brukte å dytte meg i ryggen slik at jeg snublet i trappen. Der er hun som alle lærerne likte, men som blikket meg og snakket stygt om meg til andre. Der er han som lo når jeg sa noe feil i klasserommet og som fikk de andre til å le av meg også. Der er hun som målte meg med blikket, himlet med øynene og hvisket noe til venninnene sine. Der er han som alle var redde for å bli banket av. Der er han som kalte andre homo og tenkte at det var greit. Der er han som jeg ikke likte å være sammen med fordi han var så frekk. Der er hun som alltid laget drama. Der er han som jeg aldri ble kjent med. Der er hun som var så stille, nesten usynlig, som jeg skulle ønske jeg hadde snakket litt mer med. Her er jeg. Jeg lurar på hva de andre tenker om meg?»

For dere kommer til å huske hverandre resten av livet, og dere kommer til å bli husket av hverandre. Og dere blir først og fremst husket for den følelsen dere ga andre. Hvem vil du bli husket som?